

Don Winslow
Grænsen
784 sider
HarperCollins

En rigtig god historie, der er smukt skrevet, ja smuk er den, fordi sproget er så hverdagsagtigt, og det gør den interessant og hæver den over andre bøger i genren, hvor forfatteren har gjort sig store anstrengelser for at skrive i et sprog, som de tror læserne kan lide.

Don Winslow er ligeglad med den slags.

Han skriver om Billy the Kid, Mexico, Bronx, Brooklyn, Manhattan og to kugler i brystkassen midt på broen i San Diego. I den sidste og afsluttende del af trilogien om magt og korruption i USA.

Don Winslow rammer lige nøjagtigt plet med sin kartelserie om magt, korruption, storpolitik, penge osv. osv. Man skulle næsten tro, at forfatteren var synsk eller en ualmindelig god fremtidsforsker, da han begyndte på sin serie for mange år siden.

Bogen er mættende, for nogle vil den sikkert virke overmættende, idet persongalleriet er stort og meget nuanceret. Er man til den slags får man til gengæld et meget bredt og meget nuanceret portræt og indblik i udviklingen af den mørke side af USA gennem århundredet.

Winslow har nemlig valgt at vinkle sin historie om narkokartellet ud fra en masse personers synspunkt. Politikere, finansfolk, hvidvaskere, stofmisbrugere, journalister, 10-årige indvandrere, kriminelle, alle mulige typer der på en eller anden måde er involveret i Sinaloa-kartellets enorme muligheder og magt og kriminelle aktiviteter.

Art Keller er naturligvis med helt fremme, som han har været det som bekæmper af narko-markedet gennem fyrré år.

Man kan indvende flere ting omkring romanen. Bl.a. at den visse steder fungerer nærmest som et politisk essay om tiden lige nu i USA. Og at den er møj-dokumentarisk i sin opbygning - mange steder i hvert fald. Er man ikke til disse genrer, så kunne man sagtens falde fra. Men det gør man ikke. For bogen er opbygget så nidkært spændende og går på en eller anden næsten subtil måde under huden på os, der er interesseret i jagt og nedlæggelse af kriminalitets-bytte, at vi lader os medrive. Også fordi bogen på mange måder er episk skrevet og trækker historiske linjer langt tilbage i tiden, så vi føler, at vi får en skildring og en fortælling i i hvert fald lige så høj grad som en spændingsroman.